2 — 6. 4-1934

விஷயம்.

மாண்புமிகு இயாவலவர்க்கு அடியேற்கு
நலங்கள் விரைவில் நலமாகுமாறாம்.

ஆசிரியரவர்கள் சுகமாக வேன்.
நான் நலமாகவே யாரோக்கியத்தோடு
யாண்டு வேலையாகுக வேன்.

நான்கன் வகுப்பிலுள்ள இவ்வெழுத்
தறிவிக்கப்பெற்று துய்ந்தேன்.

நான்கன் கட்டணமிட்டு வரவேண்டிய வகுப்
பிற்கு வேறு நிலையாவது துணையில் வகுப்பிற்
கொன்று மாற்றிக்கொள்கிறேன்.

மேற்படியும், மேலுள்ளவுமு விஷயமாக அடியேன்
சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் எழுதினேன்.
மாறுபாடுள்ளனவற்றை நீக்கிக்கொள்
ளுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேற் பின்னர் விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்
கின்றேன்.

இங்ஙனம்
விசுவாசமுள்ள
அடியேன்.
சு. மொன்னேஷ்வரன்.

6. 4. 1934.

சு. மொன்னேஷ்வரன்.

அகில் - 1

அகில்

அசல்

6.4.1934. அ. பொன்னோதுவான்.

அசல் — 1

திவசமயம்.

மூப்பரதூசம், கடுப்பரதூசம்.

திவ இரவுபோதகர் திருச்சியரால் திவப்பிரதிஷ்டைக்கு முதலிய கிறிஸ்தவர்க்கு குருப்பணிவிடையே பாவுகளுக்கு தகுதியேயெனக் கருதி யாதுமோர் ஒன்றுமு அம்முறைக்கு மேலெனக் குறிப்பிடாமலிருக்கிறோம். கிறிஸ்தவர்களுக்கு வேதவிரோதமாகிய பதிபத்தி பாகபாகமாகிய மூப்பெனவரென்னுமிரு கூறுகளாகவும் மூப்பெனவரென்னுங்கூறு மேலும் ஒவ்வொன்றும் மூன்றாகி ஒன்பது விதமாமெனவுமாகி, ஒவ்வொன்றும் தீவிரமான பாகமெனவுமு, மத்திமமெனவுமு, மந்தமெனவுமு, ஒன்றிலும், பதியென்பது ஆதிக்கியம் ஆதிமத்தியமெனவுமு, ஒன்றிலும், பதியென்பது திவ்கியம் திவ இரக்கமெனவுமு, திவ்வொன்றுமே திவ யோகமெனவுமு, திவ்வொன்றுமே திவ யோகமெனவுமான பிரதியிற்கூட்டிய பத்தாகக் கொண்டு இப்பத்துமே தசகாரியமாமென்றுங் கிறிஸ்தவர்க்கு மூப்பர்கள் கொள்கின்றனரென்பது தெரிந்த விஷயமே.

திவ இரவுபோதகர் ஆகிய கிறிஸ்தவர்க்கு மூப்பர்கள் கொள்வன கொள்ளாம் இத்தசகாரியத்தி லடங்கியிராது. ஆகவே தசகாரியமென்பது இத்தாரத்த மூப்பர்களின்றாகையாலிதனிற் பிறந்திருக்கையினாலே பாகமென்னுமுதுகுருக்களாகிய மேலைக்கீழைச் சபையாரும் தனி மூப்பர்களாகப் பல செய்தனர்.

சிலர் தாத்தசகாரணங்களினாலும் பலவகுப்புக்களிலும் பிரிந்து இத்தசகாரியமடங்கலுமுண்டென்றிலேயே மூப்பரதூசமடங்கலுமு கடுப்பரதூசமடங்கலுமு கூறுபடுத்தி அவியசாத்தியமாகக் கிடக்கின்றன.

ஒன்றுமாய பதியாகிய வாதம்பாவமானது மூன்றாய் தத்துவமேம் தத்துவ ஒருமைக்கு தத்துவ சுத்தியாகிய திவ்வியாதிக்கு திவ்வியாதிக்கு வரவேண்டுவதொன்றுமே தீய திவ்வியாதிக்கு தாரதம்ய வாதம்பாவமென்றொன்றுமாகிய பாகமொன்றுமுமாகிய திவ்வியாதிக்கு பதுமூன்றாகக் கூறுபடுத்தி மேற்செல்லுகிறோம். தத்துவமேமுதலிய மூன்றும் பாகமாகக் கூறுபடுத்தி மேற்செல்லுகிறோம் ஆதற்பாகமாம்.

பதுவிகிதமுமு திவ்வியமேயாகி நின்ற மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுமு வெவ்வொன்றாகிய பாகம்பாவமென்றறிந்து நின்ற வாதம்பாவமானது தன்னை அத்தத்துவங்களுமின்றி மேலதிகமாகவுமு நான் தத்துவங்களுமின்றி மேலேயென் றாகாமலேயே வொரு தனிவிகல்பமாகவுமு நானேழுமமென்றிவற்றுமு திவ்யமாகிய பதுமூன்றாகிய பாகமாகத்திரிந்தமையினாலே திவ ஆறாம்

அகல்

6.4.1934. அ. பொன்னோதுவான்

அகல் — 1

வரத்தி அம்வாறும் மேலுதலிய நேர்தலும் பாதாகக் குறித்தும் கொண்டு இவ்வாறாகிய மேனிடத்துக்கண் சென்றுழியே சூத்மமேலுதலிய நேர்தலும் இறுதியாகப் பாதாகம்.

இரண்டு பாதாகமென்றுணர்விற்கு வரத்மாவானது நிகழ்தலும் மலர்வேன் எனக்கு மேலொன்றாகிய இவ்வுணர்வுடன்றாகி அக்கிவத்தின் மேலுதித்தன்னை நினைத்துக்கொண்டு இவ்வேயம் இவ்வுலகு இன்ன இவ்வியோகமாகிய இன்னிடத்து இவ்வாறான நிலைமையுடைய நீங்கள் யாவும் பதியோடொன்றாய்க் கலத்தலாகிய இவ்வியோகம் நேரிட்டபோது இக்கிவ்வேயுதலிய நேர்தலும் பாதாகக் குறித்தும் கொண்டு இவ்வியோகமாகிய மேனிடத்துக் சென்றுழியே இவ்வேயுதலிய நேர்தலும் நேர்தலும் பாதாகம்.

இங்ஙனம் கிவத்தின் மேலுதலிய இவ்வேயுதலிய மேன்மை வரலாறு பயத்தினின்று வரத்மாவானது பதிகுணங்களெல்லாம் இவ்குணங்களே யாகத் தியத்தோடொன்றாய்த் தானென்பது பாதாகப் பேரின்ப யோகத்தை குறித்துதலாகிய இதுவே இவ்வியோகம் முடிபாகிய பெரும்பாழ் முடிவிலாததாகிய மென்பு, முடிவிலின்றாகிய தென்பது முப்பாழுங் குறித்து முடிந்த இவ்வியோகமாகிய முடிவிலாத்துன்பமாகிய பாழுணர்வொன்றாகத்தக்கது. தனக்குமேலொன்றுமிலாதாயும் என்றுமழியாதாயும் பூரணாநந்தமெய்து மேன்மையுடைத்தாகிய முடிபாகிய பெரும்பாழுணர்வும் பெரும்பாழுணர்வும் பெயர் பெற்றது பேரறிவு.

இதற்கான்றோர் சட்சாதுரியவழக்கில் கூறுமாறு வருமாறு:—

"புறன்றியமானது பதிபுறன்றியும் இவ்புறன்றிய மெனவிவ்வாறுமுடும். அவ்விருவகைப்பட்ட இவ்புறன்றிய மொன்றே புத்திபூர்வ இவ்புறன்றியம் அபுத்திபூர்வ இவ்புறன்றியம் உபாயக்கிரியை உபாயக்கிரியை உபாய யோகம் உபாய ஞானம் உன்னமக்கிரியை உன்னமக்கிரியை உன்னம யோகம் உன்னம ஞானமெனாய் பத்துவிதமாகும். உன்னமக்கிரியை முதலிய நான்கும் முறையே தாதமார்க்கம் புத்திமார்க்கம் சுகமார்க்கம் சுன்மார்க்கமெனாய்படும். சிந்தியமார் (சுகலகில்) என்றுரைத்தி வெளிப்படுத்தற்கு வியத்தகுவது.

மேன்மொன்ற இவ்புறன்றியங்களைப் பத்தினும் இருதிறம் சென்றுதாகிய உன்னம ஞானமொன்றே தத்துவ யோகம் தத்துவதரிசனை தத்துவ சுத்தி, சுத்தயோகம் சுத்தஞானதரிசனை சுத்தசுத்தி. இவ்வியோகம் இவ்வுணர்வு இவ்வியோகம் இவ்வியோக மெனாய் பத்துவிதமாயமைந்தன. இவை யோ தாகமாகியமெனாய்படும். இத்தகைமையுடைத்தாகிய சுத்தாவத்தையின் ஞானியாகிய சிற்றின்பவுருக்கொண்ட முதலிய வையத்துவத்தையுடையோர் ஆகாதியர் பக்குவமெய்துங்கால் சிவஞானதீக்கையாலன்றி யுதியாயினார். இப்பத்தும் இத்துவத்தையுடையோரெனாவது தத்துவயோகம் தத்துவதரிசனை தத்துவசுத்தி சுத்தயோகமாகிய ஞானமும் சிற்றின்பவுருக்கொண்டிருத்தலும், சுத்தவுருவிலாகிய இவ்வியோகமுன்னும் சிற்றின்பவொலியாலுணர்த்தலும், சிற்றின்ப சுருதியின்றன் தேகமாகாவுருவியாக இவ்வுலகு ஒன்றாகுமென்னுமிவையாம். சுத்தமா சுவிற்கையாயும் பஞ்சவிந்தியத்தை யாகாமையினாலே வேறாகுமென்னுமிவையாமிறுதியே.

அகல்

6.4.1934. அ. பொன்னோதுவான்.

அகல் — 1

ஆத்மஆராய்ச்சியுள் சிவஞானிகளாலுங்கொள்ளப்படுகின்ற சிற்றறிவு நிலையத் திலும், சிவயோகமொன்றாலும் சிற்றறிவு நிலையறிதற்குரித்துடையதாகும்.

நிலையாதியம்.

க. தத்துவ யோகமாவது மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய இயல்பு வெளிப்படுமாறு கான்றலாயம்.

உ. தத்துவ ஞானியாவது மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தமக்கென அறிவுடையன அல்ல ஆனாலுந் தமக்கு மன்றாயவற்றை யறிந்து அவை தன்னிடத்திலே சிறந்து நிலவுகின்ற ஒன்றாகக் காண்கையாம்.

ங. தத்துவ சுத்தியாவது அத்தத்துவங்களைத் தனக் கிசையவென் றறிந்து அவற்றினின்று நீங்குதலாயம்.

ச. ஆத்மயோகமாவது ஆணவம் கன்மம் மாயை திரோதாயி மலங்களை யன்றியும் பஞ்சகலங்களை நீங்கி ஆத்மாவானவென்று மறிவே ஆத்மா வுக்கு வடிவென வறிதலாயம். (பஞ்சகலங்களையு மொருங்கிழந்துத் தூரறிவி லாத்மாவானவாய் நிறைவென்றி லிருத்தலே ஆத்மயோகம்) என்பது சிந்தாந்தமா யப்படலாயினது.

ரு. ஆத்மஞானமாவது தனக்கொருவிகாரமுமில்லை யென்று தத்துவங்களினின்று நீங்கி இத்தத்துவங்களினின்றுநீங்கின வோருதிய யாதோ அவ்வளவிலே ஆத்மாவாகிய நானென்றவறிதலாயம்.

ரூ. ஆத்மசுத்தியாவது தான் பரிசுத்தோடு கூடியிருக்கின்ற வெற்றுக் காலத்திலும் முத்திநிலையிலுந் தனக் கொரு சுதந்திரமில்லை சிவனே யுபகரிக்கிறானென்று தன்னுடைய சுதந்திர ஹானியாய யறிந்து சிவ ஞானத்திலே யடிமைத்தலாயம். சுதந்திர ஹானியாவது யா னென்னதென்றால் கெடாநிற்கையாம்.

எ. சிவயோகமாவது சிவன் தத்துவ மூப்பத்தாறுக்கு மப்பாலாய் வாக்கு மனாதீத நிராகாரமாய் ஒன்றாமேவாகி யிருப்பனென்றும் ஆணவமலத்திலே கிடக்கின்ற வாத்மாவானவாய் பஞ்சேந்திரியங்களைத் திருத்தி மலங்களை நீங்கி மேலாக்கத்திலே விடுவனென்றும் நிடமா யறிதலாயம்.

அ. சிவஞானியாவது ஆத்மாவுக்குத் தத்துவ மூப்பத்தாறையு மறிவித்துத் தரிசிப்பித்துத் தான் சிவத்தினின்று நீங்கி, சித்தத்துவங்களி னின்று நீங்கி நிற்கின்ற ஆத்மாவாகிய நீயுஞ் சிவமாகவேயும் ஆக்கி இருத்தியதனைக் கொய்யாவென்றறிவித்து ஆத்மாவாய நிரங்கனைத் தரிசிப்பித்து நிற்பது சிவஞானியே யாமென வறிதலாயம்.

க. சிவயோகமாவது சிவசிற்சக்தி கொய்யுங் கிருத்தியமென்றாஞ் சிவனுக்கெல்லாமுமேயென்றறிந்து சிவசிற்சக்தியாயன்றித் தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சுதந்திரக் கொய்தியில்லை யென்றுதெரிந்து ஆத்மசிற்சக்தியாகிய சிவனோடுகூடி நிற்கு ஞானந் தன்னையடுத்து நீங்கே னென்றறிந்து தான் அதுவாகத் தியானித்துநிற்கையாம்.

கக. சிவயோகமாவது தான் அந்தரேயத்திலே நின்றுகூடிச் சிவத்தோ டிரண்டாகக் கலந்து நின்று சிவானந்தத்தையே யுகித்து நிற்கையாம்.

அகல்

6.4.1934. அ. பொன்னோதுவான்

அகல் — 1

(அ)

இதிற்கூறியுள்ளவாறு ஆன்மாவின் தன்மையாவது:—

அ. ஆன்மாவியல்பாவது ஆன்மா இச்சா ஞானங் கிரியையாகிய வேறாய் நின்றதொரு பேரறிவாகி ஆன்மாவுக் கிச்சையாவது விரும்பியவற்றை விரும்பியவாறே விரும்பி நிற்றலாகி ஆன்மாவுக் கிச்சையாவது விரும்பியவற்றை விரும்பியவாறே விரும்பி நிற்றலாகி ஆன்மாவுக் கிச்சையாவது அவ்விரும்பியவற்றை இது வாயவென்று பகுத்தறியுமறிவு. கிரியையாவது கிடைத்ததையுங் கிடைக்கவேண்டியதையும் பற்றி இன்னதிட்டிப்பது செய்தலென்றல்.

இ. ஆன்மாவுரிமையாவது ஆன்மாவானதுடைய இச்சா ஞானக் கிரியையாகி அறிவன்பாகக் கொண்டு ஒழுகி நிற்றலாம். ஆன்மாவினுடைய இச்சை தீவினைப்பெயிடத்து மனம் திருந்தும் புத்தி ஆங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்களை அன்னவிடமாகி நின்று தீவினைகளை மிடத்தில் சுவாதீனத்திலுள்ள உடம்பு கிரியையை ஆக்கிறானாமென்று ஆறனேடுத்திரியங்களினிடமாகி நின்று தீவினைகளை மிடத்து வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தவமென்னுங் கன்மேந்திரியங்களினிடமாகி நின்று தீவினைகளை மிடத்து மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தமென்னுமிவற்றின் றன்மை யாதலி னின்றொழிந்து தத்துவங்களைத் தான் அன்றொன்றுதலிற்று அதினே தத்துவமாகப் பொருந்தித் தத்துவங்களையுந் தன்னையுந் தன்னாலுமறிந்து அதினே தன்னிலையாகிய வியாபகமாகி நிற்றலாம்.

ஈ. ஆன்மசுத்தியாவது இவ்வாறே தான் கார்யத்தையு மறிந்து ஞானமயமாகியும், சிவன் ஆன்மாவுக்கு தான் வாயிலாய் வரினல்லது வரினைக் கொடாமலென்னாது ஞானமயமாகியுமன்றி சிவ ஞானத்தினாலே தன் ஞானங் கீழ்ப்படுவதென்றறிந்து தான் மலங்கெடாமலாகி வரல் சிவசுத்தமாகாமல் நிற்கிற விடமாம்.

எ. சிவசுத்தமாவது சிவனும் இச்சா ஞானங் கிரியையாகிய வேறாயிருப்பன் எனவறிதலாகும். சிவனுக்கு இச்சையாவது ஆன்மாக்களை ஆக்கியே யடைவிக்க வேண்டுவதொன்றுமே. ஞானமாவது ஆன்மாக்களின் செய்த கன்மங்களை யறிதலினாலுந் தான்றாமே விளங்கல். கிரியையாவது ஆன்மாக்களை அவரவர் கன்மங்களை யநுபவிக்கக் கூடாமல் பாசவியல்பு நீங்கி ஆகாமியம் பிறவாமல் கன்மங்களை மறித்து கூட்டிப் புசிப்பித்துத் தொழிற்படுத்தல். சிவனுக்கும் புசிப்பாவது ஆன்மாவுக்கு இடையு மிழிவுமாகிய விடமாம்.

அ. சிவசுத்தியாவது ஆன்மாவாகிய தான் கன்மம் புசிக்கும் விடத்துச் சிவன் தனக்கு மேலாகையாய்நின்று நுகருமியல்பன். அதெப்படியென்றால் அவன் அவன் அது வொன்றின் நுகருமியல்பன். இப்படி யுகநிற்கு விடத்துத் தோன்றுகிற மேலவனாகுமெனறிந்து அவையிடமாக நின்று கேட்டிப்பதற்குத் தான் அக்கன்மத்தைப் புசிக்கும்விடத்துத் தன்னிடத்து மறைந்து நின்று இருந்தியங்குகையாகிய தன்னையுங்

அசல்

6.4.1934. அ. பொன்னைத்துவாசன்

அசல் – 1

(இ)

சேய்மையிற்றாகிய தனக் கருந்தகு கோயமம் இவிந்திரம்பழிக்கு செய்து இவைவிடயம் ஆடம்பெறாத தீவிழத்தனைப் பாராப்பதாகம்.

அ. சிவயோகமாவது அகண்ட பரிபூரணமாகிய சிவத்தின்றே யாகுர்தி சிவனை யுன்னாயபடி கண்டுணர்ந்து சிவானந்தித்திருப்பதாம்.

ஆ. சிவயோகமாவது பராசக்தியானிடமாக நின்று அணுவமத்துடனே கலந்து சிவாநுபவம் பிறக்கச் சிவனுடனே அக்கினியும் அதன் வெம்மையும் போலவும் நீரும் அதன் தண்மையும் போலவுஞ் சிவத்தோடு பிரணாடாக வருகுர்தாவது.

சிவஞானபோதமானவே உ.ம். இதிற்றுதியில் தத்துவபேதமும், இ.ல். தத்துவவுதாரணையும், ௩.ல். தத்துவ சுத்தியும், எ.ல். ஆத்மபேதமும், அ.ல். ஆத்மவுதாரணையும், சிவபேதமும், ௮-௧௦.ல். ஆத்ம சுத்தியுஞ் சிவவுதாரணையும் சிவயோகமும், ௧௧.ல். சிவயோகமுஞ் சொல்லப்பட்டன.

திருக்குறளைப் புராணம், நித்தியபதேசப்படலம்.

௧௮௪-முதல் ௧௨௪-வரையுள்ள செய்யுட்களும்

௧௪௫.ம். செய்யுளும் பார்க்கத்தக்கன.

௧௮௪.ம். செய்யுளில் அருத்திபூர்வ சிவயுன்னிய முதலிய பத்தில் முன்னென்பதனையுஞ் சொன்னார். இதுதிக் என்றுதாகிய உன்னாம் ஒரானமென்றுஞ் சிவயுன்னிய மொன்றீய தகுதாரியமாக்கவிருந்தனால் அத்தகுதாரியம் ௧௨௧. முதல். ௧௨௪. ஈறாகவுள்ள செய்யுட்களினால் பகுக்கிறது. ஆனையாவன் இச் செய்யுளில் உன்னாம் ஒரானத்தை நீக்கி யேனை யொன்பதனையுங் கூறினார்.

௧௨௧. அருளுடை—தத்துவ பேதம். தேன்றுதலும் பாசத்தினாமாட்டுற்றன— தத்துவ பேதமுதலிய தேன்றுதலும் மூப்பொருளில் பாசத்தினடங்கினவாம்.

௧௨௨. சிறுக்கியோர் அறிவொன்று அறிவற்ற—உயிர்க்கு ஓர் சிவமேனே உயிரொன்றாகிய தத்துவம் ஈழ்ந்தியாவிற்கு நிலையாமாய நீக்க. அறிவினான் முதலென்றது— அறிவினால் தான் முதலென்றது. செயற்கேர்ந்து—சிவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியமுஞ்சுத் தான்செய்ய வுடன்படுக்கு.

௧௨௩. யோகமு மென்றது சிவ யோகத்தை.

௧௨௪. இச் செய்யுளோடு தகுதாரியம் முடிந்தது.

௧௨௫. இரண்டினை— மூவகையாகிய சிவ யோகமென்று பிரித்த நிலை. ஒரு ஏன்றும் ஒத்திருத்தலு— (சிந்தியாதாந்தரியமாகவின்) இரண்டினை எக்காலத்தும் ஆதியாதல். சிற்றமல கொக்கிறம் சிற்றமலமொய்யறம் சிற்றமலத்துடி துரியமாகிய பின்றிலை தான்றிலை தத்துவ பேதமுதலிய ஒன்றுமுமடங்கும். இவ்வொன்றுமும் மலநிலை. சிற்றமலதுரியாதீதமாகிய வெளிநிலையிற் சிவ யோக மொன்றுமு மடங்கும். இது முடிவு நிலை.

௧௨௨. (இன்னானாம் பாசு மலமாறுமிடம்) (அகற்றி) (ஒத்திருத்தல்) என்பவற்றின் ஒன்றைவிட்டு மேல் மற்றொன்றாய் பற்றுதல் வெறாய்க்கும். படவே நீத்து விட்டதொன்றாய் யாதோ அறுதியாக ஒன்றுபதாயிற்று.

அகல்

6.4.1934. அ. பொன்னோதுவான்.

அகல் — 1

(அ)

ஆசிரியர் பக்கலிருந்தாலும் இன்னமுதாகிய பரமாநந்தியேயாய தேசிகத்தெய்வத்தின் முன்னாக ஒருவழி இயற்றியிருக்கின்றேனாகையால், ஆறுதுவாரமும் கட்டுண்ட தன்மையுங்கொண்டு பாழாகாமல் ஆறுதுவாரமோதனையையும் பின் தசகாரியமாய தேசிகத் தெய்வத்தின் முறையையுமுடைய கசே-கசக்-கஉ.ம்.தெய்யுட்களால் விளங்கின்றன. ஆகவே சிர்வாண தீக்ஷாகாலத்தில் சிவஞானபோதமான் முதுமொழியுமாய தேசிகத்தால் அகரத்தியமாய ஆசிரியமாகையால் அந்நூற்கருத்து முதுமையினுக்கு ஏற்றமாயுஞ் சிறக்கமாயு முன்னாள் தசகாரியமாக வேறுபட்டதுபோலுமாம்.

இவ்வாசிரியர் ஒருவரால் ஆறாவது தேசிகப்படலம், ஏழு.ம். தெய்யுளில் மூப்பாகும் முதுப்பாகுமிவ் ஆறாவிடம், உகு.ம். தெய்யுள் ஆறு விரவிய தன்னையும் — தத்துவங்களையே யாண்மாவென்றறிவியுமறிவி னின்று நீங்கிய ஆன்மாவாகிய தன்னையும். 'ஏம்மாமயும்' என்றதனால் சிவபேதமுதலிய மூன்றும், 'அறிவினீங்கிய' என்றதனால் தத்துவபேதமுதலிய மூன்றும், 'தன்னையும்' என்றதனால் ஆன்மபேதமுதலிய மூன்றும், 'ஏம்மூன்றோ - - - திணைக்கும்' என்றதனால் சிவபோகமென்று மாக ஒரு தெய்யுளில் முசகாரியத்தோடு யாடங்கிக் கூறினம்.

இவ்வாசிரியர் இந்நிறுத்தியொருத்துவங்கலப்பியலில் "ஏத்தது ஒரன்றீர்" என்றதனால் தெய்யுளில் 'மூப்பாகும் பாழாய் முதிவினொடு சிறிய மாய்' என்றுகின்றது.

அடியேன் சென்றகாலத்து ஸ்ரீ. சுதுவகி தேசிகசுவாமிகளிடத்தில் திணைகைப் புராணம் பாடங்கேட்கையில் "மூப்பாகுமாவது பேரறிவுப்பாகு சிவப்பாகு சிவப்பாகுமாகும். பேரறிவுப்பாகுமாவது பேரறிவுமன்பதுந் தத்துவங்களையறியு மாறாம்" என்றுகொள்ள இரவகமிலங்கிறது. இவ்வாறு மேலாகிய வெயர்க்காரணங்கொண்டு மூன்றாவதாகிய மேலாகியபேரறிவில்லை. இவ்மேலாகவெயர்க்காரண வழக்கில் வேறு சித்தாந்தநூல்களில் யாண்டுமிடமும் பண்டாரசாத்திரம் பதினான்கில் யாண்டேனும் வரக்கண்டதில்லை. இவியாதாயிருக்கு மான்றையம் பண்ணெய்து கொள்கிறேன்.

அசல்

6.4.1934. சு. பொன்னைநுவான்

அசல் — 1